

July 14, 2026

The Honorable Donald J. Trump
President of the United States

CC: Vice President J.D. Vance
Secretary of State Marco Rubio

Subject: A Strategic Opportunity – The Hormuz Security and Insurance Initiative

Mr. President,

Please do not abandon the strategic idea you mentioned yesterday. I believe it deserves serious consideration because it reflects a new way of thinking about America's role in protecting one of the world's most important maritime corridors.

For decades, the United States Navy has carried much of the burden of safeguarding freedom of navigation in the Strait of Hormuz. American taxpayers have financed this enormous responsibility, while many nations and international businesses have benefited from the uninterrupted flow of global commerce.

The question is simple: if others benefit from American security, should they not share fairly in its cost?

For centuries, the great colonial powers expanded their influence by controlling trade routes and strategic ports. The United States chose a different path. It championed liberty, open commerce, and the freedom of navigation. American military strength has protected not only America's interests but also the prosperity of countless nations that rely on secure international trade.

Today, however, the world has changed.

The United States is far less dependent on imported Middle Eastern oil than it once was. Yet many countries remain highly dependent on the uninterrupted passage of energy and commercial goods through the Strait of Hormuz. They continue to benefit from the stability that American power provides.

Perhaps the time has come for a new model.

Instead of asking American taxpayers alone to bear this responsibility, the nations and companies that depend on secure shipping could participate in financing it through an international security framework. Such a system could operate much like an insurance program: those who receive the protection contribute to its cost, while the United States continues to provide leadership in maintaining stability and freedom of navigation.

This would not simply be a financial arrangement. It would establish a fair partnership based on shared responsibility rather than unilateral burden-sharing.

If governments and major commercial stakeholders agree with this principle, the next step would be to design a practical framework involving participating nations, shipping companies, insurers, and financial institutions. The result could strengthen maritime security while reducing the burden on American taxpayers.

Mr. President, great ideas often begin with a single sentence. Your observation has opened the door to a broader strategic concept that deserves careful examination. It aligns with the principle that America's leadership should remain strong while ensuring that those who benefit from that leadership contribute fairly to its cost.

Respectfully,
Sohrab ChamanAra

ترجمه فارسی

14 جولای 2026

جناب آقای دونالد جی. ترامپ

رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا

رونوشت:

معاون رئیس‌جمهور، آقای جی. دی. ونس

وزیر امور خارجه، آقای مارکو روبیو

****موضوع: یک فرصت راهبردی – ابتکار امنیت و بیمه تنگه هرمز****

جناب آقای رئیس‌جمهور،

خواهشمندم از ایده راهبردی و هوشمندانه‌ای که دیروز مطرح کردید صرف نظر نکنید. به باور من، این ایده شایسته بررسی جدی است، زیرا نگاهی تازه به نقش ایالات متحده در حفاظت از یکی از مهم‌ترین گذرگاه‌های دریایی جهان ارائه می‌دهد.

دهه‌هاست که نیروی دریایی ایالات متحده بخش عمده مسئولیت تأمین امنیت آزادی کشتیرانی در تنگه هرمز را بر عهده داشته است. مالیات‌دهندگان آمریکایی هزینه این مأموریت عظیم را پرداخت کرده‌اند، در حالی که بسیاری از کشورها و شرکت‌های بین‌المللی از جریان بدون وقفه تجارت جهانی بهره مند شده‌اند.

پرسش بسیار ساده است:

اگر دیگران از امنیتی که آمریکا فراهم می‌کند بهره می‌برند، آیا نباید سهم عادلانه خود را در تأمین هزینه آن بپردازند؟

قدرت‌های استعماری گذشته نفوذ خود را با کنترل مسیرهای تجاری و بنادر راهبردی گسترش دادند. اما ایالات متحده مسیر متفاوتی را برگزید؛ کشوری که آزادی، تجارت آزاد و آزادی کشتیرانی را به عنوان اصول بنیادین خود مطرح کرد. قدرت نظامی آمریکا نه تنها از منافع این کشور، بلکه از رونق اقتصادی بسیاری از ملت‌هایی که تجارتشان به امنیت این آبراه‌ها وابسته است، حفاظت کرده است.

امروز، اما شرایط جهان تغییر کرده است.

ایالات متحده دیگر مانند گذشته به نفت وارداتی خاورمیانه وابسته نیست. در مقابل، بسیاری از کشورها همچنان برای تأمین انرژی و تجارت خود به عبور امن از تنگه هرمز وابسته‌اند و از ثباتی که قدرت آمریکا ایجاد کرده است، سود می‌برند.

شاید اکنون زمان آن فرا رسیده باشد که مدل جدیدی تعریف شود.

به جای آنکه تنها مالیات‌دهندگان آمریکایی بار این مسئولیت را بر دوش بکشند، کشورها و شرکت‌هایی که از امنیت این مسیر دریایی بهره‌مند می‌شوند، می‌توانند از طریق یک چارچوب بین‌المللی در تأمین هزینه‌های آن مشارکت کنند. این سازوکار می‌تواند همانند یک نظام بیمه عمل کند؛ کسانی که از امنیت بهره می‌برند، سهم خود را نیز در تأمین آن بپردازند، در حالی که ایالات متحده همچنان رهبری حفظ ثبات و آزادی کشتیرانی را بر عهده داشته باشد.

این تنها یک راهکار مالی نیست؛ بلکه الگویی نوین از مشارکت و مسئولیت‌پذیری مشترک است؛ الگویی که به جای تحمیل تمام هزینه‌ها بر یک کشور، منافع و مسئولیت‌ها را میان همه ذی‌نفعان تقسیم می‌کند.

اگر دولت‌ها و بازیگران اصلی تجارت جهانی با این اصل موافقت کنند، آنگاه می‌توان وارد مرحله بعد شد و چارچوب عملی آن را با مشارکت دولت‌ها، شرکت‌های کشتیرانی، شرکت‌های بیمه و مؤسسات مالی طراحی کرد. نتیجه چنین ابتکاری می‌تواند هم امنیت دریانوردی را تقویت کند و هم فشار مالی بر مالیات‌دهندگان آمریکایی را کاهش دهد.

جناب آقای رئیس‌جمهور،

بسیاری از اندیشه‌های بزرگ با یک جمله آغاز شده‌اند. سخنی که دیروز بیان کردید، می‌تواند آغازگر یک راهبرد جدید جهانی باشد؛ راهبردی که بر این اصل استوار است که رهبری آمریکا باید همچنان قدرتمند باقی بماند، اما کسانی که از این رهبری و امنیت آن بهره‌مند می‌شوند نیز باید سهم عادلانه خود را در تأمین هزینه‌های آن بپردازند.

با احترام،

سهراب چمن‌آرا